

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-07-17

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 7 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10282>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΠΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΡΙΘ. 71

Συνδρομή υποχρεωτική ετήσια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ, εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

17, ΙΟΥΛΙΟΥ 1885.

Ο ΤΥΠΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Ἀπό τινος χρόνου ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ δι' ἐπανειλημμένων πρὸς τὸν «Herald» παρατηρήσεων νὰ καθυπεβάλῃ αὐτὸν ὑπὸ τινος (δεν πιστεύομεν ὑφ' ἑλίας) διατάξεως τοῦ ὄθωμ. περὶ τύπου νόμου, τοῦτο δὲ μᾶς δίδει νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ὡς ἐν τῇ κίτῃσει περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου παρέπεμψεν ἡμᾶς εἰς ὄρισμένον τινὰ (καὶ ἐλάβομεν σημείωσιν τούτων) ἄρθρα τοῦ νόμου τούτου, δὲν ἔπραξε τοῦτο ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς τοὺς ἐκδότας τοῦ «Herald» προσπαθεῖ δὲ τῶρα νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ λάθος τοῦτο· ἢ δηλ. ὑποχρέωσις καὶ τὸν «Herald» νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἄρθρα ταῦτα, ἢ νὰ δώσῃ καὶ ἡμῖν ἀφορμὴν νὰ θεωρῶμεν πάντα τὸν ἐγχώριον τύπον ἀπηλλαγμένον τῶν δεσμεύσεων ἐκείνων. Καὶ πρὸς τιμὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κυβερνήσεώς μας παραδεχόμεθα ὅτι εἰς τὸ δεύτερον τείνουν αἱ ἐνέργειαι τῆς.

Μία τῶν περὶ τύπου διατάξεων τοῦ ὄθωμ. νόμου εἶνε τὸ νὰ φέρηται ἐφ' ἑκάστου φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἡ τοῖσι περιοδικῷ τῷ ὄνομα τοῦ ὑπευθύνου ἐκδότου ἢ συντάκτου· ὡς γνωστὸν δὲ ὁ «Herald» τοιοῦτον ὄνομα δὲν φέρει, καὶ ὡς ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν τῆς Ἀρχιγραμματείας ἐνόησαμεν, ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου καὶ προσέτι τὴν ἐξ ἐκάστου ἀντιτύπου ἀποστολὴν ἑνὸς φύλλου δωρεάν εἰς τὴν ἀρ-

χιγραμματοεῖαν, ἀδιαφορεῖ δὲ, καθ' ἃ φαίνεται, περὶ τῶν ἄλλων διατάξεων.

Ἐὰν ὅμως ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις μᾶς δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ αὐστηρὸς ἐφαρμοστῆς τῶν τουρκικῶν ἐκχωρισμένων ἀχρηστών καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ νόμων, ἐὰν ἡ ἀγγλικὴ πεφωτισμένη, ἐξηυγενισμένη, πεπολιτισμένη καὶ φιλελευθέρᾳ Κυβέρνησις μᾶς δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ ὑπάλληλος ἐφορευῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τοιούτων τουρκικῶν νόμων καὶ τιμωρῶν τὸν παραβάτην, ἀνάγκη νὰ ἐγερθῇ τύσσωμος ὁ ἐγχώριος τύπος νὰ ζητήσῃ νὰ ὀρισθῇ τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ βασιζήταρ, νὰ διευκρινισθῇ σαφῶς καὶ καθαρώς ὑπὸ τίνᾳ νόμον ὑπόκειται οὗτος, ποῖαι αἱ ἐλευθερίαι τοῦ καὶ ποῖοι οἱ περιορισμοὶ τοῦ, νὰ γνωσθῇ δὲ ἂν λήγοντος τοῦ 19 κίωνως, αἰῶνος τῶν φώτων τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἐλευθερίας λαῶν καὶ συνειδήσεων, κταδικάζηται ὁ τύπος ὑπὸ Εὐρωπ. Κυβερνήσεως νὰ ἐκπνέῃ ἐξ ἀσφυξίας καὶ νὰ ἐπιβάλληται φέμωτρον εἰς τὸ στόμα λαοῦ ὑποδεδουλωμένου διὰ νὰ μὴ φωνάζῃ τὸ ἀδίκημα τὸ ὁποῖον τῷ γίνεται, ἢ νομίζει ὅτι τῷ γίνεται, διὰ νὰ ἔχῃ οὕτως ἐλευθέραν τὴν συνειδήσιν καὶ τὴν ἐνέργειαν ἡ Κυβέρνησις εἰς πᾶσαν καλὴν ἢ κακὴν, δικαίαν ἢ ἀδικον πράξιν τῆς.

Καὶ ναὶ μὲν μέχρι σήμερον οὐδεμίαν παρατήρησις ἐγένετο ἡμῖν ὡς πρὸς τὰ δημοσιεύόμενα—ρητέον τοῦτο πρὸς τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως—ὡς οὐδὲ καθ' ὁ-

λοκληρίαν ἀπήτησε νὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὸν ὄθωμ. νόμον ἀπαιτοῦντα ἵνα πᾶν ἀντίτυπον ἐκάστου φύλλου τῆς ἐφημερίδος πρέπει νὰ στέλληται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου (Ἀρχιγραμματεία) 24 ὥρα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ φύλλου, πρὸς ἐξέλεξιν, —τοῦθ' ὅπερ ὅμως οὐδ' ἐν Τουρκίᾳ γίνεται σήμερον—εἰς τοιαύτας λέγομεν αὐστηρὰς ἐξελέγξεις δὲν καθυπέβαλεν ἡμᾶς μέχρι τοῦδε, πλὴν πολὺ πιθανὸν αἴφνης ἡμέραν τινὰ νὰ φανῇ ἐμπρὸς μᾶς μὲ τὸ φόβητρον τοῦτο τοῦ ὄθωμ. νόμου ὑψωμένον καθ' ἡμῶν καὶ νὰ καταδικάσῃ ἡμᾶς ὅτι παρέβημεν εἰς τὸ δεινὰ ἢ εἰς τὸ δεινὰ τὸν νόμον· τότε τί θὰ ἐπικαλεσθῶμεν πρὸς ὑπεράσπισιν ἡμῶν ἀφοῦ διατελοῦμεν ὡς πρὸς ὄθωμ καὶ πρὸς τοῦτο εἰς μίαν τερατώδη ἀορισιάν; Ἄνάγκη ἀπαραίτητος νὰ διαλευκανθῇ ἡ θέσις τοῦ τύπου, νὰ ὀρισθῇ καὶ νὰ καταστή γνωστὸς ὁ νόμος ὑφ' ὃν θὰ ὑπόκηται.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν σχετικῶς πρὸς Εὐρωπαϊκὴν φιλελευθέρων Κυβερνήσιν ἐλαχίστων ἐλευθεριῶν ἃ ἡ ἀγγλικὴ κυβ. πᾶν φειδωλῶς τῷ κυπριακῷ λαῷ ἐχορηγήσατο καὶ χάριν τῶν ὁποίων ἀνέχεται οὗτος μυρία ἄλλα κακῶς ἔχοντα καὶ κακῶς γενόμενα, κατέχει βεβαίως τὴν πρώτην θέσιν ἡ ἐλευθερευτιὰ τῆς ὁποίας φρονούμεν κατάχρησις ὑπ' οὐδενὸς τῶν ἐγχωρίων φύλλων ἐγένετο μέχρι σήμερον. Δὲν εἶνε λοιπὸν τερατώδες, δὲν εἶνε ἀσυγχώρητον διὰ τὴν ἀγγλικὴν κυβερνήσιν ἥτις πλείστας ἄλλας διατάξεις

του έθλου νόμου ήττον τραχεία ήττον καταθλιπτικά; τών περι τύπου άπεκνή- ξατο εν Κύπρω, να ζητη ήδη να κατ- στήση σεβαστών νόμον του οποίου ά- άσφρικτικά διατάξεις κκι άπόρητοι περι- ορισμοί και εν αυτή τή όσημέραι έξευρω παιζομένη Τουρκία εν μη καθ' ολοκλη- ρίαν κατά το πλείστον έμως μέρος δέν τηροῦνται πλέον;

Ο Μακώλεϋ είπεν ότι «τό εις τόν τύπον έπιβαλλόμενον φέμωτρον άφαιρει από του όφους τό σύριγμα τό όποιον προειδοποιεί τόν διμβάτην, ενφ τόν ίόν τόν άφίνει». Ο τύπος λοιπόν εινε τό σύ- ριγμα του όφους, δηλαδή ή φωνή, ή γλώση, ή διχλωρυχί του φο- ρολογουμένου και άδικουμένου λαου. Άφαιρείς τό σύριγμα, άλλ' ό όφισ ύ- πάρχει. Συ λοιπόν ό διαβάτης, δηλαδή ή Κυβέρνησις, μη άκούων τό σύριγμα άγνοεί ποῦ και άν ύπάρχη όφισ' άλλ' αίφνης πκτᾶς τόν όφιν και ό όφισ σε δά- κνει, ενκποθέτει δέ εις τās σάρκας σου έλον τό φαρμάκι, και ξεύρει; ότι εν τούτου είδους φαρμάκι δέν δύναται, να σοι σώμη άμέσως τό νήμα της ζωής, σε έλαττώνει όμως κατά πολύ τᾶ έτη της ύπαρξέως. Ένωσήατε νομίζω.

Τελευτώντες δέν δυνάμεθα να μη δώ- μεν και τās ευχαριστίας μας εις τόν «Herald» όστις περι του ζητήματος τούτου πολῦ ώραια, όμολογητέον, έγρα- φεν εν κυρίω άρθρω του προτελευταίου φύλλου του και ως υπέρ όλου του έγχω- ρίου τύπου άμυνόμενος, τόν ύποσχόμεθα δέ, άφοῦ εύηρεστήθη να συγκαταταχθῆ μεθ' ήμῶν, να ακολουθήσωμεν τό βήμά του, και, ή και 'κεινος 'σαν ήμάς, δηλ. ύποκείμενος εις τόν αυτόν νόμον, ή και 'μεις 'σαν εκείνον, μη δεχόμενοι δηλ. τό φέμωτρον (και άς λάβη σημείωσιν του ή άρχιγραμματεία,) άλλά ποιούμε- θα αυτόν εύσεβάστως την έξης πκρτή- ρησιν: Εί σημαίνει τό εν τή προς τό ύ- πουργείον έπιστολή του ό «Herald» «έ- πλάσθη δια να καταβάλη τόν έγχώριον τύπον όπερ και επέτυχεν,» εις τί δέ κα- τέβαλε τόν έγχώριον τύπον; «ύπερα- σπιζόμενος, ως έ-ίδιος είπεν άλλοτε, έρ- γα της Κυβερνήσεως τᾶ όποια είχε πολ- λούς λόγους να μη θεωρη ήρθᾶ;» άλλ' άκριβώς δια τούτε ή Κυβέρνησις φαίνε- ται σήμεραν άυστηρά προς αυτόν, διότι προσεπάθει δια του τρόπου τούτου να με- τασβίδη έσφαλμένας και προς την Κυβέρ- νησιν τās ιδέας του λαου, και προς τόν

λαόν τās πράξεις της Κυβερνήσεως, οῦ- τω δέ έποεί ευρύτερον τό μεταξύ λαου και Κυβερνήσεως χάσμα. Άλλά νομί- ζομεν ότι μίχ εκ τών πρώτων προσπαθει- ών του τύπου εκάστου τόπου, εν πράγ- ματι ποθῆ την προόδο, εινε ή ά π ο κ ο ι ν ο ὕ ε ν έ ρ γ ε ι α προς τε την Κυβέρνησιν να τείνη φιλήκοον οῦ; εις τās φωνάς και άπαιτήσεις του λαου, τās όποιας ό τύπος πρέπει να τακτοποιῆ και ρυθμίζῃ επί τό νομιμώτερον, και προς τόν λαόν εις τό να σέβηται και να πράτ- τη τās διατάξεις της Κυβερνήσεως τών όποιών πάλιν την νομιμότητα και τό δί- καιον να αναπτύσση τῷ λαῷ. Οῦτω και μόνον ύπηρετεί ό τύπος την πατρίδα του, και ουχι δια της πάντοτε και εν πάσιν έμπαθούς αντιπολιτεύσεως, και σφοδράς κατ' άλλήλων επιθέσεως και κατά παν- τός μη άτπαζομένου τυφλῶς τās ιδέας μας.

Τό από της παρελθούσης Πέμπτης μέχρι του Σαβδάτου συνεδρίασαν εν τή πόλει μας κακουργιοδικειον έδίκασε τās εξης πέντε δίκας.

1. Ο Αγγελίς Γεωργίου και Μουσαΐς έξ άγ. Νικολαου διαμερισματος Πάφου, κατηγορούμενοι ότι κατά την 24 Νοεμβ. έδωκαν ψευδή μαρτυρίαν ενώπιον του κα- κουργιοδικειου Πάφου, όμολόγησαν την ένοχήν των και κατεδικάστησιν εις τριε- τή φυλάκισιν.

2. Ο Χ' Μιχαήλ και Χαράλαμ- πος Χ' Μωυση εκ Δοράς κατηγορούμε- νοι ότι την α' Μαΐου ώπλισμένοι έκλε- ψαν τόν όνον Γιαννακου Σάββα έγχωριου των, ήθωώθησαν.

3. Χριστοφής και Σολομών Χριστο- δούλου και Ττοφίλλης Σάββα εκ Μονα- γρίου, κατηγορούμενοι ότι την 7 Μαΐου εισήλθον εις την οικίαν Γιαννακου Σάββα εν καιρῷ νυκτός ώπλισμένοι και έκλε- ψαν 21 λιρ. τουρκικᾶς, 25 σελλίνια, 26 ρουπίας και τινα φορέματα, ήθωώθησαν.

4. Ρετζέπ Χαζάν Φάκκς έξ Άλέ- κτορος, κατηγορούμενος ότι κατά την παρελθούσαν συνεδρίασιν του κακουργιο- δικειου έδωκε ψευδή μαρτυρίαν κατά του Χαρή και Γιαννή Ττοου ή τζαγκάρη εκ Πισσουρίου και Παναγή Γράγγου έξ Άρ- χιμανδρίτας, ήθωώθη.

5. Οί άδελφοί Κυριακός Χριστοφής και Άποστολής έξ άγ. Θεωδώρου, κα- τηγορούμενοι ότι έθεσαν πυρ εις τινα οι- κίαν και εις άμπελώνα, και ότι έκοψαν

και δένδρα, ήθωώθησαν.

Οφείλομεν να όμολογήσωμεν ότι οι κακουργιοδίκαι μας φέτος ήσαν 'ς τό κα- λό τους φεγγάρι διότι έλαι σχεδόν αι ά- ποφάσεις των εινε άθωωτικά. Ευχό- μεθα με τό αυτό φεγγάρι να μάς έλθουν και τοιαύτα; πάλιν άποφάσεις να εκδώ- σουν και εις την κατά τόν προσεχῆ Νο- έμβριον σύνοδο.

Άπεφασίσθη να πηγῶσι καθ' έλον τό κυριώτερον μέρος της παραλίας Λεμησ- σου, τό μάλλον δηλ. υπό της θαλάσσης προσβαλλόμενον, γλώσσασι σιδηραι, ή 8 βραχύτεραι και εις άπόστασιν 200 ποδῶν άπ' άλλήλων, ή 6 μακρύτερι και εις ά- πόστασιν 250 ποδῶν. Κατά τούς ύπο- λογισμούς του άρχιμηχανικου Κ. Βρά- ουν θα δαπανηθῶσι 300 περίπου λιραι, χορηγεί δέ ή Κυβέρνησις τās 100 τās δ' άλλας να τās καταθέσωσιν οι πολιται τών όποιών τᾶ κτήματα προσβάλλονται υπό της θαλάσσης. Προς τόν σκοπόν του τον έσχηματίσθη κατ' έντολήν του Διοι- κητου τριμελής έπιτροπή συνισταμένη εκ τών κ. κ. Ρ. Μαληκίδου, Μ. Μαυρο- σκούφη και Σώζοντος Λοΐζου οτινες και επελάσαντο άμέσως της εργασίας σημει- ώσαντες τούς έχοντας κτήματα επί της θαλάσσης ή παρά την θαλάσσαν και ήρ- ξαντο άθροίζοντας και την καταβολήν εκάστου' πλην παράπονα ήγήρθησαν, τᾶ όποια ύφ' όλων σχεδόν θεωροῦνται δίκαια, ότι ό κατάλογος πρέπει να διαιρηθῆ εις δύο κατηγορίας: εις τούς έχοντας άμέ- σως επί της θαλάσσης κτήματα, οτινες και πρέπει να καταθέσωσι περισσότερα, και εις τούς έχοντας εις άπόστασιν τινα από της θαλάσσης, οτινες πρέπει να κα- ταβάλωσιν ολιγώτερά τών άλλων καθ' ό μη άπειλουμένων άμέσως υπό της θα- λάσσης τών κτημάτων των ως τών της α' κατηγορίας. Τούτο εινε νομίζομεν όρ- θότατον.

Μέλη της έπιτροπής τών ήνωμένων Εκκλησιών άγ. Νάπας και άγ. Άνδρο- νικου. έξελέγησαν δια ψήφου οι κ. κ. Πα- ναγής Λανίτης, Σώζων Α. Λοΐζου, Ξε- νοφών Κ. Κίζα και Νικόλαος Μακρίδης.

ΓΙΑΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Ο στρατηγός Ούλοσελέη άφίκετο εις Λονδίνον. Έν τή Βουλή τών Κοινοτή- των συνεζητήθη ό προϋπολογισμός του ύπουργείου τών στρατιωτικῶν. Έφη- φίσθη δέ νομοσχέδιον καθ' ό ό στρατός

αυξάνεται κατά 35,000 ἀνδρῶν, τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ παραστήσαντος τὴν αὐξήσιν ταύτην ὡς ἀναγκαίαν ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ τελεία πρὸς τὴν Ρωστίαν συνεννόησις. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶ ἀργανικῶν ὀρίων ἡ ἀγγλ. Κυβέρνησις οὐδόλως προτίθεται νὰ προβάλη μείζονας τῶν τῆς προκατόχου αὐτῆς ἀξιώσεις.

— Ἐκ Μερσίνας ἀγγέλλεται ὅτι καταφθάντος ἐκεῖ τοῦ ὑλικοῦ διὰ τὸν κατασκευαζόμενον ἀπὸ Μερσίνας εἰς Ἄδανα σιδηρόδρομον, αἱ ἐργασίαι ἐπιδιώκονται νῦν δραστηρίως.

— Ἡ φυλλοξήρα ἤρξατο νὰ ἐξαπλωταί παντοῦ. Εἰσέβαλε καὶ εἰς τὴν Τουρκικὴν ἐπικράτειαν, μεγάλα δὲ καταβάλλονται προσπάθειαι ὅπως καταπολεμηθῇ τὸ καταστρεπτικώτατον τοῦτο διὰ τὰς ἀμπέλους κακόν. Ἡ Ἑλλάς ἀπηγόρευσε τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς χόρτου ἢ καρποῦ, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν ἐκ χόρτων δεμάτων ἢ περιτυλιγμάτων εἰδῶν τῶν τοῦ ἐμπορίου, ὡς τῶν ἐξ ὑάλου ἀντικειμένων κλ. τὰ ὅποια πρέπει νὰ καίωνται ἀμέσως. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας ἐδῶ θὰ φανῇ αὐστηρὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν παντὸς δυναμένου νὰ μᾶς μεταδώσῃ τὴν φυλλοξήρα, ἥτις διὰ τὴν Κύπρον θὰ ἦν ἰσχυρὸν κίνδυνον καὶ πᾶσι, ἥτις καθίσταται ἰσχυροὺς τοῦτο, ἔχουν μεγάλην εὐχαρίστησιν διὰ τὰς τῶν τοῦτο εἰδους αὐστηρότητας τῆς Κυβερνήσεως, ὧν καὶ ἡμεῖς ἐλάβομεν πείρα, πλὴν τὸ μέτρον νὰ ἦν γενικώσατον, διότι καθ' ἃ κακαὶ γλώσσα λέγουσιν ἐπετραπή εἰς Ἀγγλοὺς νὰ φέρωσι φυτὰ ἀνθέων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνῶ ἀν' οὐδὲν ἐκ Λάρνακος δὲν ἐγένετο δεκτὴ εἰς Λεμεσσόν· μήπως αὐτὴ ἤρχετο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀληθεύει τοῦτο ἢ ὄχι;

Σημεῖον ὑπάρξεως τῆς φυλλοξήρας ἐν ἀμπέλῳ τινὶ εἶνε ὅταν μερικὰ κλήματα τῆς ἀμπέλου διακρίνονται εὐκολώτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα κατὰ τὸ χρῶμα, ὡς διακρίνεται ἐλαίου κηλὶς ἐπὶ ὑφάσματος· ἐν μέσῳ δηλ. κλημάτων ὑγιῶν καὶ εὐρώστων φαίνονται 5 ἢ 6 κίτρινα· κατόπιν ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐξάνει μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὅποια προσεβλήθησαν πρῶτον εἶνε χειρότερα τῶν ἄλλων· τὰ φύλλα χάνουσι τὸ πράσινόν των χρῶμα καὶ ξηραίνονται ἀπὸ τῶν ἔκρων, καὶ δὲ σταφυλαὶ δὲν ὠριμάζουσι· τὸ ἀκόλουθον ἔτος αἱ κληματοβέργαι εἶνε πολὺ μικραὶ. Ἡ φυλλοξήρα ζῆ εἰς τὰς ρίζας ἢ εἰς τὰ φύλλα τῶν κλημάτων, εἶνε δὲ ἔντομα πτερωτὰ καὶ ἄπτερα τὰ ὅποια ἐγκλιεῖνται εἰς εἶδη θυλακίων, ἀπὸ τὰ ὅποια ἐκκολάπτονται κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ περιφέρονται πρῶτον ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἕως οὐ μείνωσιν ὅπου ταῖς ἀρέσῃ, ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τοῦ κλήμα

τος ἢ τῶν φύλλων καὶ ἀκίνητοῦσαι παραμένουσι μέχρι ὠροτοκίας, ἥτις ἄρχεται τὰς πρῶτος ἡμέρας τοῦ ἔαρος καὶ ἐπαναλαμβάνεται κατὰ μῆνα σχεδόν. Τόσον καταστρεπτικὸν εἶνε τὸ κακόν τοῦτο, ὅσον δὲν εὐρέθη ἀκόμη τρόπος μὲ τὸν ὅποιον νὰ καταπολεμηθῇ. Διὰ τοῦτο λοιπὸν εἶνε ἀνάγκη νὰ προφυλαχθῶμεν πρὶν πάρωμεν.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Πόθεν πλεονὰ ζητήσωμεν τὴν περιφρούρησιν τῆς δημοσίας ἠθικῆς; πόθεν νὰ ζητήσωμεν τὴν περιστολὴν τῶν αἰσχροῶν καὶ ἀνηθικῶν πράξεων τῶν διαπραττομένων δημοσίᾳ ἐν καφενεῖοις παρόντων καὶ αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς Ἀστυνομίας ἢ μᾶλλον ὑπ' αὐτῶν τούτων προκαλουμένων; Ποίας Κυβερνήσεως τὴν δυνάμειν πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἐναντίον τοιούτων ὀργίων, τοιούτων αἰσχροτήτων, ἃς οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' οἱ γερωνότεροι ἡμῶν εἶδον ἢ ἤκουσαν ἐπὶ Τουρκίας; Ὁμολογητέον ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο κατὰ πολὺ ὑπολείπεται ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κυβέρνησις μας τῆς Τουρκικῆς, δυνάμεθα δὲ πλείστα ὅσα παραδείγματα νὰ φέρωμεν πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐπέτρεψεν ἐν Κύπρῳ τέλος πάντων νὰ διαπρατταντο καὶ νὰ λαλοῦνται τὰ αἰσχροτάτα ἐντὸς καφενεῖου, πλείστον μάλιστα τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ αὐρῶνται ἀπὸ γονάτος εἰς γόνυ αἰσχροὶ γίναια ἀσέμνως προγυδοῦντα.

Καὶ ναὶ μὲν ἀποκλειστικῶς σχεδόν ὑπὸ τινῶν Τούρκων διαπρατταντο ταῦτα, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἢ διὰ κήρυκος ἀπαγορεύσασα τὰς ἀσέμνους καὶ ἀνηθικούς ὁμιλίαις ἐν ταῖς ὁδοῖς, δὲν ἔχει χρέος νὰ προνοῇ περὶ τῆς ἠθικῆς ὅταν αὕτη προσβάλλεται ἐν καφενεῖοις ἔστω καὶ ὑπὸ τινῶν ἀνηθικῶν Τούρκων;

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου ἀνέβη εἰς τὸ Τρόοδος· ὑψηλὰ βλέπετε διὰ νὰ βλέπῃ ὄλους. Ὁλὴ ἡ Κυβερνητικὴ μηχανὴ ἢ ἀφ' ἑνὸς ἐπιταγᾶς, ἀφ' ἑτέρου ὀρδινάντζας κλ. δίκην ὑφαιστείου ἐκπέμπουσα τοῦ ὁποίου ἢ λάβα κατακαλύπτει πόλεις χωρία, ἀνέβη καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ πᾶνω νὰ ἀναπνέῃ, λέγει, ἀέρα καθαρόν, νὰ πίνῃ, λέγει, νερὸν κρῦον, νὰ ἀπαλλαχθῇ, λέγει, ἀπὸ τὰς ἀσθενείας μας. Θεοὶ ἐκεῖνοι τοῦ Ὀλύμπου μας, θνητοὶ ἡμεῖς ἐνώπιόν των, κατακτώντων τὰς οἰκίας μας! Μήπως οἱ βασιλεῖς μας οὗτοι ἔχουν τὴν ἀνοησίαν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας ἢ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας οἱ ὅποιοι ἀφίνουσι τὰς ἀναπαύσεις καὶ τὰς ἀπολαύσεις καὶ πηγαίνουσι καὶ ἐπισκεπτόνται τοὺς χολεριασμένους; Ὁχι! μακρὰν ἀπὸ τὰ πάθη τῶν θνητῶν οἱ Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου. Ἀνέβησαν ἐκεῖ, κατέσχον τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἐξέλεξαν, καὶ χωρὶς νὰ ἐρωτήσωσι καὶ ἡ

μᾶς, ἐπήσαν σικηνὰς καὶ καλύβας καὶ παλάτια καὶ κατεσκήνωσαν. Κατέσχον ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ διὰ τὴν Κύπρον ὄλην στελλόμενον ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ ἀποθηκευόμενον ἐκεῖ πᾶνω χιόνι, καὶ οὐδὲ διὰ νὰ τὸ μεταχειρισθῶμεν ἰατρικὸν κατὰ τῶν τύφων οἱ δυστυχεῖς ἡμεῖς κάτω, δὲν μᾶς τὸ ἀφίνουσι χωρὶς νὰ πληρώσωμεν τρεῖς πέννας δι' ἐκάστην ὀκάν. Τί νὰ πῆς; "Δός μου τὸ ψωμί σου καὶ νὰ σοῦ τὸ δίδω 'λίγο 'λίγο'" λέγει μία Κυπριακὴ παροιμία; αὐτοὶ δὲ μᾶς ἐπήσαν καὶ τὴν ταπατζᾶν ὀλόκληρον καὶ οὐδὲ τὰ ψυχία δὲν μᾶς τ' ἀφίνουσι.

ΤΟ ΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Ἐφούσκωσε πάλιν τὸ κιβώτιόν μας. Ἄς τ' ἀνοιξώμεν...

— Κύριε Σαλπικτὰ! Τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ φαίνωμαι ὅτι εἶμαι ἀνώτερος ὁλων;

— Ὡ! ἐσκήρυνας τὸ αἰτήσασθαι· ἀλλ' ἄλλον τρόπον δὲν βλέπω παρὰ νὰ ἐμταίξῃς καὶ νὰ κατηγορῆς τὸν ἕνα ἐνώπιον τοῦ ἄλλου, καὶ τοῦτον πάλιν ἐνώπιον τοῦ ἄλλου, καὶ τοῦτον ἐνώπιον τοῦ ἄλλου καὶ οὕτω καθέτης.

— Τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ μὲ νομίζουσιν κεφαλαιούχον καὶ ἔχοντα μεγάλας ἐργασίας;

— Τρέχει ἄνω καὶ κάτω, καὶ μάλιστα τὰν ἔχει θαυροῦς τὸ λιμάνι νὰ στραφτοῦν τὰ πόδια σου καὶ νὰ φογγίξῃς μέσα μέσα μὲ τὸ δάκτυλόν σου τὸν ἰδρωτὰ σου καὶ νὰ σκύπτῃς νὰ στάσῃ χαμαί.

— Πῶς πρέπει νὰ περιπατῶ διὰ νὰ φαίνωμαι ἔτσι δὲ ἀγγελόφραστος;

— Μὰ μήπως εἶδα γὼ τοὺς ἀγγέλους πῶς περιπατοῦν; εἶδα ὅμως τὰς εἰκόνας τῶν λοιπῶν ὅταν σηκῶνται τὸ ἐν ποδάρι, νὰ κλίνῃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὸ ἀντίθετον μέρος· ὅταν δὲ σηκῶνται τὸ ἄλλο νὰ κλίνῃς τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ εἰς κάθε πᾶν τῆμα νὰ σηκῶνται καὶ ὀλίγον τὸ σῶμα διὰ νὰ φαίνεσαι ὅτι ὅταν νὰ πατᾶς πᾶνω σὲ σοῦ σταις, καὶ πρόσεχε νὰ περιπατῆς ἀργά, εἰ δὲ μὴ πᾶν εἰς τὸν ἀέρα αἱ συμβουλαὶ μου.

— Ἐχω τὴν ἰδέαν καὶ μὲ βασανίζει ὅτι ἕνας θὰ πῆ κατὰ πράγματα ποῦ ζεῖται γιὰ μὲ· τί πρέπει νὰ κάμω· εἰδὼ νὰ μὴ τὸν πιστεύουσιν;

— Χμ! εὐκόλον πράγμα· ἄρχισε ἀπὸ τώρα νὰ φωνάζῃς ὅτι εἶνε ψεύτης καὶ ραδιοῦργος, ὥστε ἂν τύχῃ καὶ τὰ πῆ νὰ μὴ τὸν πιστεύουσιν.

— Εὐχαριστῶ! καλὰ μοῦ εἶπαν ὅτι τὰς σαφωτέρας συμβουλάς θὰ μοῦ δώτῃς. Καλὴν ἐντάμωσιν, διότι θάρχωμαι συχνά.

Κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἡμῶν καὶ κατ' ἐπίμονον αἰτή-
σιν πολλῶν φίλων ἀρχόμεθα τῆς ἀναδημοσιεύσεως τοῦ
ἀξιολόγου ποιήματος τοῦ κ. Π. Συνοδινῆ ἐκ τῆς ἐρι-
τίμου « Ἀκροπόλεως » Ἀθηνῶν.

Η Μ Α Κ Ε Δ Ο Ν Ι Α

ΑΣΜΑ Α

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ.

Καὶ πάλιν με τὸ φίλημα, ἐνθουσιῶδεις πάλιν,
Ἐλπιδες τῆς Ἑλλάδος, μας, φωτοβολοῦντες Νέοι
Σᾶς, περιβαλλω ὄλους σας εἰς πάλλουσαν ἀγκάλην
Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἄρωμα δαφνῶνος ἀναπνέει.
Σχίζει ὁ νοῦς μου τὰς πυκνάς τοῦ μέλλοντος νεφέλας
Καὶ Σᾶς θαυμάζει Κόνωνας καὶ Σᾶς ὕμνεϊ Τταβέλας.

Ἄθνατ' ἡ ἀλήθεια ποτὲ δὲν κατεβλήθη·
Ψάλλει μὲ αἰμοστάλακτον αἰώνια κιθάραν
Καὶ δέχεται εἰς τὸν τράχηλον καὶ δέχεται εἰς τὰ στήθη
Τὸν βρόχον τοῦ Δεσποτισμοῦ, τοῦ δουλοῦ τὴν κατάραν.
Καὶ τώρα ἡ πικρόγλωσσος ἀλήθεια θὰ ψάλλῃ
Τῆς Πιερίας τὰ δεινὰ, τὴνζδοξὴν καὶ τὰ κάλλη.

Ὡς Ἀμαζῶν εἰς ρεμβασμὸν μεγαλοουργῶν ἀπλοῦσαι,
Ὁ ἄξιός τὰς πτέρνας Σου φιλεῖ, Μακεδονία!
Εἰς τοῦ Στρυμόνος τὸν θαθὺν δαφνῶνα στεφανοῦσαι,
Ἡ κορυφὴ Σου ὡς θεᾶς ὑψοῦται αἰώνια!
Σχίζει τὰ νέφη τῶν καιρῶν τῆς φήμης σου ὁ Δαίμων
Μὲ τὴν Ροδόπην θώρακκ, μ' ἀσπίδα τοῦ τὸν Αἶμον!

Φαίνεσαι Μήτηρ, φαίνεσαι ὅτ' εἶσαι τοῦ Φιλίππου·
Φαίνεται ἡ Ἄθνατὴ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μάμμη!
Φαίνεται ἡ καταγωγὴ τοῦ ὀρθοχαίτου ἵππου,
Καὶ ὅταν εἰς τὴν μᾶστιγα κ' εἰς πέδικλ' ἀποκάμῃ
Κ' ἐκ τοῦ κλωβοῦ ἡ λέαινα τὴν φρίκην διασπείρει,
Δύων ὁ Φοῖβος ἐκπληκτον τὴν οἰκουμένην σύρει.

Ποῖος αἰὼν, ποῖος λαὸς, κατακτητὴς σου ποῖος,
Μακεδονία, ἀπαθὴς προφέρει τὸνομά σου;
Ὀλέθρου ἄγγελον νεκρὸς σὲ βλέπει ὁ Δαρεῖος,
Κλαγκάζουν εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἀκόμη τ' ἄρματα σου,
Οἱ Γότθοι δὲν σὲ λησμονοῦν καὶ μ' ἐκπληξιν ἀκόμη
Ἐκ τοῦ Καπιτωλίου τῆς σὲ ἀτενίζ' ἡ Ρώμη.

Καὶ ἠττημέν' εἶχες στρωμνὴν τῆς νίκης τὴν ἀσπίδα,
Αἰχμάλωτος ἐπιφοβὸς εἰς τοὺς κατακτητὰς σου·
Τὴν ἄλυσόν σου ἔφερες ὡς δόξης ἀλουργίδα
Κ' οἱ νικηταὶ σου ἐκλινον εἰς τὰ παθήματά σου.
Καὶ ἂν αὐτὰ τὰ τέκνα σου δὲν ἦσαν σταυρωταὶ σου
Ποτέ σου δὲν θὰ ἐκλινες τὸν τράχηλον, ποτέ σου!

Ὁ Δημοσθένης, ἄκριτος πολίτης τοῦ καιροῦ του,
Εἶπεν, ὅτ' ἦτο τύραννος ὁ Φίλιππος καὶ ξένος
Κ' ἔδωκεν ὄπλον νὰ κτυπᾷ τοῦ Κόσμου ὡς ἐχθροῦ του
Καὶ διεσπάσθη ἔκτοτε καὶ ἔπεσε τὸ Γένος.
Κλεισμένος εἰς τὸν τόπον του, προφήτης ὁ Φωκίων
Προεῖπεν ὅσα σήμερον παθαίνομεν, δακρύων.

Φίλιππε! ἐξοχώτερε στρατάρχα τῶν κίωνων!
Φίλιππε! διπλωματικὴ τοῦ Κόσμου εὐφυΐα!
Εἶδες τὰ κράτη ἔνδοξα ἐν τῇ ἐνώσει μόνον
Καὶ πτώμα τὴν Ἑλλάδα σου ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ,
Ἠγέρθης ὀλιγαρχικοὺς ἀχρεῖους νὰ πατάξῃς
Καὶ ἄρχων τῶν Ἑλλήνων σου τὴν γῆν νὰ ὑποτάξῃς.

Ὁ Δημοσθένης κατ' αὐτοῦ ἐβρόντ' ἀπὸ τὴν Πνύκα,
Ἐνῶ ἐκεῖνος ἔπιπτε βαρὺς κατὰ βαρβάρων.
Ὁ Δημοσθένης ὕβριζεν, ὁ Φίλιππος ἐνίκα
Τοὺς πάππους τῶν σημερινῶν Ρουμούνων καὶ Βουλγάρων.
Δαί ἤκουεν ἐκ τῶν νικῶν ὁ Φίλιππος μὲ πόνον
Φιλιππικαὺς ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ τῶν Μακεδόνων.

Ὁ ἄνους αὐτοχθονισμὸς, ὁ μέχρι τοῦ Εὐρώτα
Ἀπλούμενος ἐξ Ὀρθρως καὶ ἀπὸ τὴν Πεντέλην,
Μὲ στόμφον δημοκρατικὸν τοὺς Ἑλληνας ἠρώτα.
Τίς Ἑλλήν Μακεδονιστὴς; Τίς Μακεδῶν εἶν' Ἑλλήν,
Εἰς ταῦτ' ἀπήντησεν ἄγων σκληρὸς ἐν Χαιρωνείᾳ
Κ' ἐθαύσθη μ' ὄλην τὴν φυλὴν καὶ ἡ Μακεδονία.

Τίς Ἑλλήν καὶ τίς Μακεδῶν!!! Τυφλὴ κενοδοξία
Δὲν εἶδεν, ὅτι ἔνδυμα, ἔθιμα, γλῶσσα, ἦθη
Καὶ μία ὀλυμπιακὴ κοινὴ ὀρθοδοξία
Ἐνοῦσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς εἰς χορὸν τὰ πλήθη!
Φιλοδοξί' ἀντεθνικὴ τὸν κολοσσὸν λακτίζει
Κ' ἐφήμερα κρατίδια ἐπὶ τῆς ἄμμου κτίζει.

Κ' ἔπεσεν ἔκτοτ' ἡ Ἑλλάς μικρὰ, ἀπηυδικυῖα,
Ἐξέσχισε τὰς σάρκας τῆς τῆξερίδος ὁ κύων,
Συνήντησε τοὺς ἀετοὺς τῆς Ρώμης πεπτωκυῖα,
Ἐχουσα εἰς τὸ στέρνα τῆς τὰ βέλη ἐξ ὀδικίων.
Μὲ μόνην τὴν καρδίαν τῆς ἠγέρθη νὰ παλαίσῃ
Καὶ μόνον . . . ἀξιοπρεπῶς κατώρθωσε νὰ πέσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἀπίσσα γρ.	215—220
„ συνήθη γερά,,	200—210
„ κόκκινα καὶ ξυλισμένα	170—180
Ρακὴ σοῦμα ἢ ὀκὰ παρ.	65—67
σίτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ „ „	11—12.

Λύσις τοῦ 70 αἰνίγματος.

Ἰ—φασμα

Αἰνίγμα 71

Ἄνευ ἐμοῦ ὦ ἄνθρωπε ἀδύνατον νὰ ζήσης·
Ἄνευ ἐμοῦ τὴν γῆν νεκρὰν θὰ δῆς καὶ θ' ἀπορήσης·
δάνεισέ μοι τὸν λαιμόν σου
καὶ θὰ γείνω ὁμοῖός σου.

Κ' ἐνῶ σοὶ εἶμαι πρόξενος ζωῆς τε καὶ υγείας,
ὅς ἐμὲ δίδεις τὸ αἷτιον πάσης ἐπιδημίας.

Λεμησσοῦ 10 Ἰουλίου 85. Π. Χ. Μοδινός.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ .

Ὁ Κοσ. Φίλιππος Χρ. Λαμπῆς μετακομίσας τὸ Ζα-
χαροπλαστεῖόν του « ἡ Λεμησσοῦ » εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143
καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κείμενον, μαγαζεῖον, εἰδο-
ποιεῖ παντὰς, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατα-
σκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς
συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπι-
σκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ
πάντα εὐχαριστημένοι.

Εἰς τὴν ὁδὸν « Albert » (Λεμησσοῦ) παρὰ τὴν οἰκίαν
τοῦ ἱατροῦ Καστὰν πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον μῆκος κα-
τὰ τὴν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ 33 πήχεις, βάθος δὲ 40 με-
τὰ τινων ἐν αὐτῷ θεμελιῶν.—Πωλεῖται ἐπίσης μία με-
ρίς (τὸ 1]40) τῆς Γολέττας « Φιλανθρωπία » διοικου-
μένης ὑπὸ τοῦ Καπτάν Δημητρίου Μαρνέρου.—Ἐν κα-
ζάνι ρακῆς χωρητικότητος 440 καὶ ἐπέκεινα ὀκάδων,
καλλίστης τῆς Χίου κατασκευῆς καὶ ζυγίζον ἄνω τῶν
100 ὀκάδων. Περὶ ὄλων τούτων ὁ βουλόμενος ἀπο-
ταθῆτω πρὸς τὸν κάτοχον κύριον Χρηστοφάκην Τελε-
βάντου ἐν Λεμησσοῦ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.